ACC. N:R M. 11021:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Fria uppl.

Den skildring som följer kan inte hänföras till någon bestämd präglelsida men jag ansåg att det borde uppteckna.

Person berättade att det i hans barndom gick omkring en gårdfarihandlare som kallades ~~Ken~~ Ken-Olan (andra dägen betyder ken kramare) och denne medförde sina varor i en kvegålagrepe som bestod av en lädda på ryggen försedd med en remmed ett hängande som någon pannsäck. I lädan hade ken Olan åtskilliga saker som glasögonspeglar ~~[illegible]~~ plåtbrunn (pärband) o.d. i kanyten förmade han mera värdefulla saker som skoband nålar o.d. Man sålde något som han var

ACC. NR M. 11021:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

mycke förfärsda i nämnligen fyttegubbe (spreattelgubbe)!
Med kun-Olan följde hans lille pojke som när Persson såg honom första gången var i 6-7ors åldern.
De båda bodde i en stuga i Magnarp Verums socken. Emellertid sålde kun-Olan i smyg arsenik och detta kallades "sorker så dyst" eller "flue-kreud" (flugkrut) Persson var av den uppfattningen att det var sen arsenik. Han talade om att det var ganska omöjligt att man kog in detta pulver dåför att det fäggade upp och att det gick att känja kropp-pen vid det. Han talade om att en man som kallades Gjöalta-Lassidion dött med att han på en gång hamt

ACC. N:R M. 11021:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ta in en kula av en äbbas storlek.
Han berättade om att hans mormor
som var helbrodder tändes i munnen
brukade gnida gummarna med det
för att hänsyn skulle försvinna
så att hon kunde bugga med
dem. Som avskedning på Ju-Olans
historia berättade Persson om att en
morgon när pojken vaknade låg
fadern död vid sidan om honom
i sängen. Pojken som då var 11 år
fortsatte i fadernas fotspår och
utlade dödgälaposen och fortsatte
med trolleri. Förklaring: dödgälapose
var egentligen en lång säck som man
använde när man gick till kvarns
med säd och när man hämtade det
färdiga mjölet. Man fyllde i säcken

ACC. N:R M. 11021:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

vad man ansåg sig kunna bära och
och sedan knöt man det öpp-
ningen och därpå fördelades myck-
et lika i varje ända
på säcken och så snodde man den
kunna mittdelen ett par gånger
och på så sätt fördelades bördan
när den kunde på ett sätt lika på
fram och baksida av kroppen.
Detta sätt att bära bördor minne-
des i huvudsak av den fattiga
befolkningen som inte hade
tillgång till något slag av
körredskap. Det kan användas
till många slags saker men som
huvudsakligt ändamål fyllde
den som transportmedel är
säd och mjöl.